

Sygn. akt: I C 164/20 upr

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 maja 2021 r.

Sąd Rejonowy w Giżycku I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Alina Kowalewska
Protokolant:	sekretarz sądowy Katarzyna Kucharska

po rozpoznaniu w dniu 20 maja 2021 r. w Giżycku na rozprawie

sprawy z powództwa A. (...) z siedzibą w W.

przeciwko D. P.

o zapłatę

Oddała powództwo.

Sygn. akt. I C 164/20 upr.

UZASADNIENIE

Powód A. (...) z siedzibą w W. domagał się zasądzenia na jego rzecz od pozwanego D. P. kwoty 2.532,46 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 13.12.2019 r. do dnia zapłaty. W uzasadnieniu podniósł, iż mocą umowy cesji wierzytelności nabył wierzytelność cedenta w w/w kwocie wobec pozwanej. Argumentował, że dochodzone roszczenie wynika z tytułu zawartej przez pozwanego z P4 Sp. z o.o. z siedzibą w W. w dniu 19.11.2015 r. umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych. Wskazał, że pozwany nie wywiązał się z obowiązku zapłaty zobowiązań wskazanych w dokumentach księgowych (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W..

Pozwany D. P. nie zajął stanowiska w sprawie pomimo należytego doręczenia odpisu pozwu wraz z załącznikami i zawiadomienia go o terminie rozprawy.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 19.11.2015 r. P4 Sp. z o.o. z siedzibą w W. (P.) zawarła z D. P. umowę nr (...) o świadczenie usług telekomunikacyjnych.

(okoliczności bezsporne)

Spółka P4 Sp. z o.o. z siedzibą w W. wystawiła przeciwko pozwanemu dokumenty księgowe, zgodnie z którymi był zobowiązany do uiszczenia następujących kwot:

- 1.680,00 zł z na mocy noty debetowej nr (...) z dnia 4.09.2016 r.

- 59,35 zł na mocy faktury VAT nr (...) z dnia 17.06.2016 r.
- 89,04 zł na mocy faktury VAT nr (...) z dnia 17.05.2016 r.
- 143,06 zł na mocy faktury VAT nr (...) z dnia 17.04.2016 r.
- 104,88 zł na mocy faktury VAT nr (...) z dnia 17.03.2016 r.
- 456,13 zł na mocy noty debetowej nr (...) z dnia 4.09.2016 r.

(dowód: dokumenty księgowe – k. 34-47)

Powyższych należności pozwany wedle twierdzeń powoda nie uiścił.

(dowód: okoliczności bezsporne)

Warunkową umową przelewu wierzytelności z dnia 14.06.2017 r. (...)z siedzibą w W. sprzedał wierzytelności na rzecz A. (...) z siedzibą w W.. W umowie wskazano, że przedmiotem umowy jest przeniesienie przez zbywcę na nabywcę wierzytelności określonych w wykazie wierzytelności pod warunkiem przeniesienia wierzytelności określonych w wykazie wierzytelności z P4 Sp. z o.o. na zbywcę na podstawie umowy przelewu do dnia 30 lipca 2017 r. W załączniku nr 1 do warunkowej umowy cesji wierzytelności pod poz. 5682 wskazano, że nabywca nabył wierzytelność wobec osoby fizycznej będącej obywatelem polskim w kwocie 3.148,87 zł i wskazał kod ID: (...).

Umową z dnia 29.06.2017 r. spółka P4 Sp. z o.o. z siedzibą w W. sprzedała wierzytelności (...) z siedzibą w W.. Zgodnie z załącznikiem do umowy cesjonariusz nabył wierzytelności przysługujące przeciwko pozwanemu, a wynikające z faktur nr (...), a także z not nr D/00015173/09/16, D/20002322/09/16.

(dowód: warunkowa umowa przelewu wierzytelności z dnia 14.06.2017 r. – k. 113-133,

załącznik nr 1 do umowy z dnia 14.06.2017 r. – k. 134-137,

umowa przelewu wierzytelności z dnia 29.06.2017 r.– k. 48-58,

wykaz wierzytelności do umowy z dnia 29.06.2017 r. – k. 104-106)

W dniu 12.12.2019 r. powód wystawił wyciąg ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego, w którym wskazał, iż posiada wymagalną wierzytelność wobec D. P. na łączną kwotę 2.532,46 zł. Wskazał, że wskazana wierzytelność wynika z dokumentów księgowych nr: (...).

(dowód: wyciąg z ksiąg rachunkowych z dnia 12.12.2019 r. – k. 144)

Sąd zważył, co następuje:

Roszczenie powoda nie zasługiwało na uwzględnienie.

Stan faktyczny przedmiotowej sprawy ustalony został w oparciu o zalegające w aktach sprawy dokumenty zaoficerowane przez stronę powodową.

Zgodnie z art. 509 § 1 k.c. wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią, chyba że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania, zaś w myśl § 2 wraz z wierzytelnością przechodzą na nabywcę wszelkie związane z nią prawa, w szczególności roszczenie o zaległe odsetki. Zarówno w doktrynie, jak i w orzecznictwie przyjmuje się zgodnie, że w wyniku przelewu w rozumieniu art. 509 k.c. przechodzi na nabywcę ogół uprawnień przysługujących dotychczasowemu wierzycielowi, który zostaje wyłączony ze

stosunku zobowiązaniowego, jaki wiązał go z dłużnikiem. Powód występując z roszczeniem winien zatem wykazać skuteczne przejście uprawnień przysługujących mu w stosunku do pozwanego.

Z przepisu art. 6 k.c. wynika ogólna reguła, iż ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Obowiązek przedstawienia dowodów spoczywa na stronach (art. 3 k.p.c.), a ciężar udowodnienia faktów mających dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie (art. 227 k.p.c.) spoczywa na tej stronie, która z tych faktów wywodzi skutki prawne (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z dnia 29 grudnia 2003 r., sygn. akt I ACa 1457/03, OSA 2005/3/12; wyrok SN z dnia 17 grudnia 1996 r., sygn. akt I CKU 45/96, OSNC 1997/6-7/ poz. 76 wraz z glosą aprobusującą A. Zielińskiego, Palestra 1998/1-2/204).

W ocenie Sądu orzekającego dokumenty dołączone do pozwu w przedmiotowej sprawie – tj. poświadczona za zgodność z oryginałem umowa przelewu wierzytelności z dnia 29.06.2017 r. wraz z wykazem wierzytelności, a także warunkowa umowa przelewu wierzytelności z dnia 14.06.2017 r. wraz z załącznikiem nr 1 do umowy nie potwierdzają skutecznego przejścia wierzytelności na powoda. Umową cesji wierzytelności z dnia 29.06.2017 r. spółka P4 Sp. z o.o. z siedzibą w W. sprzedała wierzytelności GetPro Niestandaryzowanemu Sekurytyzacyjnemu Funduszowi Inwestycyjnemu Zamkniętemu z siedzibą w W.. Zgodnie z załącznikiem do umowy z dnia 29.06.2017 r. cesjonariusz nabył wierzytelności przysługujące przeciwko pozwanemu, a wynikające z faktur nr (...), a także z not nr D/00015173/09/16, D/20002322/09/16. W załączniku do umowy wskazano wszystkie niezbędne dane identyfikujące dłużnika. Natomiast warunkową umową przelewu wierzytelności z dnia 14.06.2017 r. GetPro Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W. sprzedał wierzytelności na rzecz powoda A. (...) z siedzibą w W.. W umowie wskazano, że przedmiotem umowy jest przeniesienie przez zbywcę na nabywcę wierzytelności określonych w wykazie wierzytelności pod warunkiem przeniesienia wierzytelności określonych w wykazie wierzytelności z P4 Sp. z o.o. na zbywcę na podstawie umowy przelewu do dnia 30 lipca 2017 r. W załączniku nr 1 do warunkowej umowy cesji wierzytelności pod poz. 5682 wskazano, że nabywca nabył wierzytelność wobec osoby fizycznej będącej obywatelem polskim w kwocie 3.148,87 zł i wskazał kod ID: (...). Z załącznika z k. 134-137 nie wynikają dane personalne dłużnika, jakim w tym przypadku jest pozwany ani numery dokumentów księgowych, celem skonkretyzowania nabywanej wierzytelności tak, jak miało to miejsce w przypadku umowy cesji wierzytelności z dnia 29.06.2017 r. W konsekwencji, w ocenie Sądu w warunkach niniejszej sprawy powód nie wykazał swojej legitymacji procesowej, tzn. tego, że rzeczywiście doszło do przelewu na jego rzecz konkretnej wierzytelności przysługującej względem pozwanej wierzytelności pierwotnemu. Przedmiotem przelewu co do zasady może być wierzytelność istniejąca, którą cedent może swobodnie rozporządzać. Powinna ona być też w dostateczny sposób oznaczona (zindywidualizowana) Jak wskazał to Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 11 maja 1999 r. III CKN 423/98 (Biuletyn Sądu Najwyższego 2000 /1 str.1) konieczne jest wyraźne określenie stosunku zobowiązaniowego, którego elementem jest zbywana wierzytelność. Konieczne jest zatem oznaczenie stron tego stosunku zobowiązaniowego oraz przedmiot świadczenia. Samo poświadczenie za zgodność z oryginałem przez zawodowego pełnomocnika powoda tegoż załącznika nie powoduje automatycznego wzrostu jego wartości dowodowej (tak też Sąd Okręgowy w Olszynie w sprawie IX Ca 532/18 upr.).

W konkluzji Sąd uznał, że strona powodowa nie udowodniła faktu nabycia wierzytelności wobec pozwanego, a wykazanie tej okoliczności byłoby podstawą do uznania zasadności roszczenia powoda, która wynika z umowy cesji (art. 509 i nast. k.c.). Zaakcentować należy, że w postępowaniu cywilnym zadaniem sądu jest zbadanie, czy w ramach prawa materialnego, stanowiącego podstawę rozstrzygnięcia o żądaniu powoda, strony udowodniły fakty, z których każda z nich wywodzi skutki prawne dla niej korzystne. Wymaga to przedstawienia przez każdą ze stron twierdzeń, co do istnienia bądź nieistnienia określonych faktów, oraz udowodnienia tych twierdzeń. W tym zakresie powód nie wykazał, że przysługuje mu wierzytelność w stosunku do pozwanego, wynikająca z zawartej umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych.

W konkluzji Sąd uznał, że strona powodowa nie udowodniła faktu nabycia wierzytelności wobec pozwanego, a wykazanie tej okoliczności byłoby podstawą do uznania zasadności roszczenia powoda, która wynika z umowy cesji

(art. 509 i nast. k.c.). W powyższych okolicznościach powództwo należało oddalić (art. 6 k.c.) o czym orzeczono jak w sentencji.